

بسمه تعالی

دستور کار عملیات نازک کاری

جناب آقای یا شرکت محترمسازنده و نماینده محترم ساختمان به شماره پرونده.....واقع

به آدرس:.....

با توجه به آنکه در حال حاضر مشغول عملیات نازک کاری ساختمان می‌باشید، بدین وسیله موارد ذیل در مورخه به جنابعالی ابلاغ می‌گردد:

1. ارتفاع تمام شده پارکینگ و پیلوت در ساختمان های بتنی می بایست از زیر آویز تا کف تمام شده کنترل گردد.
2. ارتفاع نرده های راه پله و بالکن ها و جان پناه پشت بام نباید کمتر از 1.10 متر باشد.
3. فاصله تیرهای عمودی نرده های راه پله ها و بالکن ها و سایر نرده ها نباید از 11 سانتی متر بیشتر باشد.(مطابق مبحث چهارم صفحه 40)
4. سنگ های نمای ساختمان باید اسکوپ گردد. ارائه دستور کار جهت اسکوپ سنگ نما ضروری می باشد.
5. اندازه گیری شیب رمپ الزامی است.
6. اجرای درب های ضد حریق در راه پله در صورت موجود بودن در نقشه های معماری الزامی می باشد.
7. در صورت نصب چراغ سنسور دار در راه پله، نصب کلید جداگانه برای آن الزامی است.
8. اجرای کولر در بالکن و پاسیو مجاز نمی باشد.
9. از اجرای کانال کولر در بالکن ، پاسیو و نمای ساختمان اجتناب گردد.
10. اجرای پکیج و کولر آبی، کنار هم مجاز نمی باشد.
11. رعایت مبحث 19 مقررات ملی ساختمان الزامی است و می بایست توسط مجری ذیصلاح بنا به تشخیص ناظر و مالک انجام گردد.
12. سیستم های اعلام و اطفای حریق می بایست مطابق نقشه های تاسیسات مکانیکی اجرا گردد .
13. مالک موظف است از مجری ذیصلاح و دارای صلاحیت فنی در تمامی مراحل کار استفاده نماید و مجری باید افراد دارای صلاحیت فنی را به کار گمارد و با آنها قرارداد رسمی تنظیم بنماید و قرارداد کلیه مجریان یا پیمانکاران به مهندس ناظر ارائه گردد.
14. اگر خاکهای مجاور دیوارهای زیرزمین مرطوب باشد روی ماسه سیمان را سه قشر قیر و گونی می کشند. در این محل بیشتر از قیر 60×70 استفاده می نمایند. در موقع قیر و گونی کردن باید دقت شود که به هیچ وجه منفذ یا سوراخی خالی نبوده و در همه لایه ها قیر، کلیه سطح را بپوشاند و بهتر است در همین مرحله قیر و گونی تا روی گرسی چینی دیوار زیرزمین یکسره ادامه پیدا کند. در کلیه مراحل

باید به وسیله قیر کلیه سطح دیوار پوشانیده شده باشد اگر خاک اطراف زیاد مرطوب نباشد یک لایه قیر و گونی کافی است (دو قشر و یک لایه گونی)

15. قیر و گونی سرویس ها بهتر است در دو مرحله انجام شود. مرحله اول دیوارها، مرحله دوم کف. نظر به اینکه معمولاً کاشی کاری سرویسها را قبل از فرش کف انجام می دهند، چنانچه قیر و گونی کف نیز همزمان با قیر و گونی دیوارها انجام شود در موقع کاشی کاری و عبور و مرور کارگران از روی کف ناچار قیر و گونی آسیب دیده و سوراخ می شود و در نتیجه در موقع فرش کف دوباره این قیر و گونی با دو لایه گونی تجدید شود. برای جلوگیری از این دوباره کاری بهتر است ابتدا دیوارها را قیر و گونی نموده و حداکثر این قیر و گونی را تا 10 سانتیمتر روی کف ادامه دهیم و بعد از اجرای کاشی کاری و بلافاصله قبل از فرش کف نسبت به قیر و گونی کف اقدام نموده و فوراً فرش کف را شروع نماییم. بهتر است قیر و گونی کف سرویس ها در دو لایه گونی و سه لایه قیر انجام شود و بعد از اجراء حتماً به وسیله آب بستن در محل از غیر قابل نفوذ بودن آن مطمئن شویم.

16. حداقل ارتفاع کاشی در حمام ها به واسطه وجود دوش تا 180 سانتیمتر و در آشپزخانه تا 150 سانتیمتر (چند رج بالاتر از ظرف شویی) می باشد. همچنین در توالت ها تا 60 سانتیمتر و اگر در توالت دست شویی وجود داشته باشد ارتفاع کاشی در آن قسمت 90 سانتیمتر باید باشد.

17. رعایت نکات زیر در نماسازی الزامی است :

— نما باید با سطح زیر کار اتصال کافی داشته باشد تا هنگام بروز زلزله خطر جدا شدن و فرو ریختن آن وجود نداشته باشد.

— نما باید قابلیت تحمل شرایط اقلیمی خاص هر منطقه را داشته باشد.

— نما باید به گونه ای انتخاب و اجرا شود که بروز اشکالاتی در آن (مانند ترک خوردگی) موجب آسیب دیدن سطح زیر کار به ویژه اجزای سازه ای نشود.

— از اجرای نماهای مجزا قبل از تکمیل سطح زیر کار پرهیز شود.

— از به کار بردن قطعات سنگین در نما پرهیز شود.

18. اجرای عایق کاری در موارد زیر لازم می باشد :

الف) بامهای تخت، شیبدار، قوسی و گنبدها

ب) ایوان ها

ج) کفها (در تماس با زمین نمناک و کف سرویس ها و آشپز خانه)

د) شالوده ها (در تماس با زمین نمناک)

ه) دیوارها زیر زمین و دیوارهای در تماس با آب

و) سایر قسمت ها از قبیل کف پنجره های در تماس با محیط اطراف، در پوش و دیوار جان پناه، دود کش ها، بدنه و کف استخرها و منابع آب، نماهایی که در معرض بوران قرار دارند.

19. هنگام اجرای عایقکاری با قیر و گونی باید موارد زیر رعایت گردد :

19-1) عایقکاری به هنگام بارندگی مجاز نیست.

19-2) عایقکاری بر روی سطوح مرطوب مجاز نیست.

19-3) عایقکاری جامد را تا هنگامی که گرم و روانند باید مصرف کرد.

19-4) دمای قیر های مورد مصرف نباید بیش از 177°C درجه سلسیوس باشد.

19-5) راه رفتن روی سطوح عایقکاری شده باید با احتیاط و با استفاده با کفش های بدون میخ انجام شود.

19-6) مصرف میخ برای محکم کردن لایه های عایقکاری مجاز نیست.

19-7) لایه های عایق باید از هر طرف 10 سانتیمتر همپوشانی داشته و با قیر مناسب کاملاً به هم چسبانده شوند. در همپوشانی لایه ها باید لایه های رویی در سمتی قرار گیرند که مطابق شیب بندی انجام شده آب از روی آنها به سمت لایه زیری سرازیر گردد.

19-8) هنگامی که عایقکاری در بیش از یک لایه انجام می شود، لایه های متوالی عایق باید عمود بر هم قرار گیرند.

19-9) سطوح عایقکاری شده باید پس از تکمیل لایه محافظی پوشانده شوند.

19-10) عایقکاری با عایق های رطوبتی آماده، مطابق روش های توصیه شده توسط سازندگان انجام شود، در هر حال باید به تأیید دستگاه نظارت برسد.

19-11) ایجاد زیر سازی مناسب برای انجام عایقکاری ضروری است.

20. رعایت موارد زیر در مورد اندازه و محل بازشوها الزامی است:

— مجموع سطح بازشوها در هر دیوار بار بر از یک سوم سطح آن دیوار بیشتر نباشد.

— مجموع طول بازشوها در هر دیوار باربر از یک دوم طول دیوار بیشتر نباشد.

— فاصله اولین بازشوها در هر دیوار باربر از بر خارجی ساختمان (از انتهای دیوار) کمتر از 75 سانتیمتر نباشد، مگر آنکه در طرفین بازشو کلاف قائم (از کف تا سقف) قرار داده شود.

— فاصله دو بازشو نباید از دو سوم ارتفاع کوچکترین بازشوی طرفین خود و همچنین از مجموع طول آن دو بازشو کمتر باشد. در غیر این صورت جرز بین دو بازشو، جزئی از بازشو منظور می شود و نباید آن را به عنوان دیوار باربر به حساب آورد.

— نعل در گاه روی بازشوهای مجاور باید به صورت یکسره با دهانه ای برابر مجموع طول بازشوها به اضافه جرز بین آنها و رعایت نکات بند 1-3-6-9 باشد.

– هیچ یک از ابعاد بازشوها از 2.5 متر بیشتر نباشد. در غیر اینصورت باید طرفین بازشو را با تعبیه کلافهای قائم که به کلافهای افقی متصل می شوند، تقویت شود.

21. برای نصب نعل در گاه ها رعایت شرایط زیر الزامی است:

– طول نشیمن نعل در گاه بر روی دیوار در هر طرف باید حداقل 30 سانتیمتر باشد.

– در صورت استفاده از کلافهای قائم در اطراف بازشوها، نعل در گاه باید به نحو مناسبی به آنها متصل شوند.

– عرض نعل در گاه باید مساوی ضخامت دیوار باشد.

22. در صورت وجود چاه ارت حداقل عمق چاه ارت 4 متر و حداقل قطر چاه 90 سانتیمتر (با در نظر گرفتن موقعیت محل) در نظر گرفته شود.

23. ضروری است سیم ها به صورت یکپارچه در داخل لوله ها کشیده شوند و به هیچ عنوان از سیم دو تکه استفاده نشود.

24. در پریز های منصوبه در ارتفاع 30 سانتیمتری از کف تمام شده واحد ها، دارای سیستم محافظ کودک باشند تا از امکان ورود فلزات نوک تیز مانند میله بافتنی ، میخ ، خودکار و ... در آن جلوگیری شود .

25. از هر واحد سه رشته سیم (فاز ، نول ، ارت) مطابق نقشه طراحی حداقل به ضخامت 4 mm تا محل نصب انشعابات برق (کنتورها) اجرا شود.

26. استاندارد فیوز مینیاتوری برای مدارات روشنایی 10 آمپر و برای پریز ها 16 آمپر می باشد. همچنین جعبه فیوزهای مینیاتوری در محل مناسب و در ارتفاع 150 سانتیمتری نصب گردد.

27. ضروری است در صورت نیاز به احداث مدار تغذیه کولر گازی یک دستگاه فیوز مینیاتوری 25 آمپر مجزا برای آن در نظر گرفته شود.

28. جانمایی پریز ها در آشپزخانه برابر استاندارد نصب گردیده و محل نصب پریز ها با تاسیسات آب و گاز برای مصارف گاز خوراک پزی ، ماشین لباسشویی ، ماشین ظرفشویی، پکیج ، یخچال و فریزر و ... هماهنگی داشته باشد.

29. باید به مالک اطلاع داده شده تا قبل از نصب تابلو کنتورهای برق ، آنرا به تأیید شرکت برق منطقه خود برساند.

30. قطر لوله های استفاده شده در قسمت های مختلف ساختمان باید متناسب با تعداد رشته سیم های عبوری و سطح مقطع آنها انتخاب شود.

31. استفاده از جعبه های تقسیم و قوطی های با کیفیت ضروری است . در ضمن اتصال لوله ها به جعبه های تقسیم و قوطی های کلید و پریز می بایست به صورت مناسب اجرا گردد و قابل تغییر به لحاظ مکانی در زمان اجرای کاشی کاری باشد.

32. ضروری است لوله هایی که سیم های برق از آنها عبور کرده از لوله هایی که سیم های جریان ضعیف (آنتن و تلفن و ...) از آنها عبور می کنند مجزا باشند.

33. به علت عدم ورود نخاله های ساختمانی و گچ و سیمان در داخل لوله ها و در محل جعبه های تقسیم و قوطی های کلید و پریز می بایست سر لوله ها مسدود شده باشد.

34. لوله ها در داخل سقف کاذب توسط بست مناسب (عدم تکیه به سقف کاذب) مهار شوند.

35. در صورت شکسته شدن لوله ها ، جعبه های تقسیم ، جعبه های فیوز مینیاتوری و قوطی های کلید و پریز ضروری است قبل از اتمام مرحله نازک کاری نسبت به تعویض آنها اقدام شده باشد.

36. ارتفاع نصب جعبه تابلو توزیع برق واحد (تابلو فیوز های مینیاتوری) شاسی اعلان حریق ، آیفون ، ترموستات و از کف تمام واحد ها 150 سانتیمتر و ارتفاع کلید کوثر 130 سانتیمتر است.

37. محل نصب تابلو کنتور ها ، نزدیک درب ورودی ساختمان (درب عبور و مرور افراد) و در قسمتی است که به هنگام باز شدن درب پشت آن قرار نگیرد، همچنین حل نصب تابلو کنتور ها باید از کنتور های گاز فاصله داشته باشد (حداقل 150 سانتیمتر).

38. جهت تامین برق آسانسور نیز تمهیدات لازم صورت گرفته و با مجری آسانسور هماهنگی های لازم توسط مجری تاسیسات الکتریکی شده و لوله گذاری های مورد نیاز انجام شود.

39. روشنایی تونلی چاه آسانسور و پریز بالا و پائین چاه می بایست طبق نقشه و استاندارد اجرا شود.

40. ارتفاع 120 سانتیمتر برای کلید و پریز در محیط های مرطوب مانند پیلوت ، سرویس بهداشتی و ... الزامی است.

41. رعایت اصول ایمنی بر اساس مبحث 12 مقررات ملی ساختمان در کارگاه به مجری و مالک ابلاغ گردد.

42. کلیه کارگران ساختمانی باید مجهز به وسایل فردی متناسب با نوع کار از قبیل کلاه، کفش ، دستکش و... باشند.

43. کلیه سیم کشی های موقت و نصب تجهیزات برقی باید با رعایت ضوابط و مقررات مبحث 13 مقررات ملی ساختمان و آیین نامه حفاظتی تأسیسات الکتریکی در کارگاه ها صورت گیرد و موارد زیر انجام گردد:

1- (43-1) برای جلوگیری از ازدیاد و پراکندگی سیم های آزاد متحرک ، باید در نقاط مختلف کارگاه به تعداد کافی پریز در محل های مناسب نصب شود.

2- (43-2) سیم کشی برای استفاده موقت در صورت امکان باید در ارتفاع 2.5 متر از کف انجام شود. در غیر این صورت باید سیم ها طوری نصب شوند که از آسیب های احتمال محفوظ بمانند.

3-43) تابلوهای برق موقت بایستی به وسیله محفظه‌هایی با در پوش قفل دار مسدود گردند و پیرامون آن‌ها روی زمین یا کف، فرش و یا سکوی عایق ایجاد شود.

44. سطل‌های آب و ماسه و کپسول‌های خاموش‌کننده (مناسب با نوع حریق) و الباقی وسایل اطفاء حریق و علائم و نشانه‌های ایمنی باید در قسمت‌های مختلف کارگاه ساختمانی به نحوی که همواره در معرض دید و دسترسی باشند نصب و آماده استفاده گردند.

45. کلیه وسایل گرم‌کننده برقی، گازسوز و نفت‌سوز باید استاندارد باشد و تهویه هوا در کارگاه ساختمانی باید در نظر گرفته شود.

46. نکاتی که در حین استفاده از داربست در نظر باید گرفته شود:

1-46) مجریان و عوامل اجرایی هنگام استفاده از داربست باید از کمربند ایمنی استفاده نمایند.

2-46) داربست می‌بایست توسط مجری ذیصلاح نصب و جمع‌آوری گردد.

3-46) مالک ملزم به استفاده از کارشناس HSE در هنگام نصب و جمع‌آوری و استفاده از داربست می‌باشد.

4-46) بخش‌های فلزی داربست باید فاقد ترک خوردگی، زنگ‌زدگی یا عیوب دیگر باشند.

5-46) هر یک از بخش‌های داربست باید طوری متصل و مهار بندی شوند که در حین استفاده از داربست، جابجا نشوند.

6-46) از داربست نباید برای انبار کردن مصالح ساختمانی استفاده شود.

7-46) در هنگامی که هوا طوفانی است و باد شدید می‌وزد کار باید متوقف شود.

8-46) کلیه داربست‌ها باید دارای تعداد کافی جایگاه کار باشند.

9-46) از جایگاه کار باید زمانی استفاده شود که ساخت آن به اتمام رسیده و وسایل حفاظت لازم به طور مناسب نصب شده باشد.

10-46) الوارهایی که جز سکوی کار به شمار می‌آیند باید حداقل با سه تکیه‌گاه نگهداری شود مگر آنکه فاصله بین تکیه‌گاه‌ها و ضخامت بین الوارها به اندازه‌ای باشد که خطر شکم دادن بیش از حد یا بلند شدن سر دیگر تخته در بین نباشد.

11-46) به جز داربست‌های مستقل، هر داربستی باید در فاصله‌های مناسب در دو جهت عمودی و افقی محکم به ساختمان مهار گردد.

12-46) پایه‌های داربست باید به طور مطمئن و محکم مهار گردد تا مانع نوسان و جابجایی و لغزیدن داربست نگردد.

13-46) هرگز نباید برای تکیه‌گاه داربست یا ساخت آن از آجرهای لقی، بشکه، جعبه یا مصالح نامطمئن دیگر استفاده نمود.

47. جهت استفاده از بالابر می‌بایست موارد زیر در نظر گرفته شود:

47-1) در استفاده از بالابر از کارشناس HSE در هنگام نصب و جمع‌آوری استفاده شود. کارشناس HSE موظف به آموزش نیروها و مجریان جهت استفاده از بالابر می‌باشد. تعمیرات و تنظیمات جزئی و کلی بر عهده افراد ذیصلاح بوده و کارگران حق دخالت در این‌گونه موارد را ندارند.

47-2) سیم‌بکسل حتماً باید بازدید شود در صورت زدگی یا فرسوده بودن سیم می‌بایست حتماً سیم‌بکسل تعویض شود.

47-3) سیم برق بالابر می‌بایست حتماً به صورت یک تکه باشد و وصله نداشته باشد.

47-4) جهت حمل مصالح با بالابر باید حتماً از پاکت مخصوص حمل بار استفاده نمود.

47-5) فیوز جداگانه و اتصال زمین مناسب می‌بایست تأمین شود.

47-6) جهت خالی نمودن پاکت بالابر می‌بایست ابتدا از پرتگاه یا لبه پرتگاه به عقب کشیده شود و سپس اقدام به تخلیه نمود. گرفتن و تخلیه بار قبل از عقب کشیدن ممنوع می‌باشد و مجریان می‌بایست از افراد آموزش‌دیده استفاده نمایند.

47-7) حمل بار بیشتر از مقدار توصیه‌شده ممنوع می‌باشد. حداکثر ظرفیت بار مجاز و همچنین سرعت کار مطمئن هر وسیله بالابر باید بر لوحه‌ای نوشته و در محل مناسبی بر روی دستگاه نصب و مفاد آن دقیقاً رعایت گردد.

47-8) پایه‌های بالابر می‌بایست توسط مجری ذیصلاح نصب شود به نحوی که پایه با استفاده از اتصالات مناسب و بارگذاری در انتهای بالابر خطر سقوط نداشته باشد و یا زنجیر به سقف اتصال یابد.

47-9) قلاب‌ها و اتصالات سیم‌بکسل می‌بایست قبل از هر بار استفاده و جابجایی حتماً بررسی گردد.

47-10) با استفاده از طناب مناسب از گیر کردن پاکت بالابر در طبقات کنترل شود.

47-11) استفاده از کمر بند ایمنی مناسب هنگام استفاده از بالابر و اتصال آن به مهار الزامی می‌باشد.

47-12) استفاده از حفاظ ایمنی مناسب در محل تخلیه بار در طبقات الزامی می‌باشد.

47-13) به اپراتورهای دستگاه‌های بالابر نباید کار دیگر ارجاع شود. همچنین افراد مزبور در هنگام روشن بودن دستگاه‌ها و یا آویزان بودن بار مجاز به ترک یا رها کردن دستگاه نمی‌باشند. ضمناً در زمان کار حق خوردن و آشامیدن و استعمال دخانیات را ندارد.

47-14) قلاب دستگاه‌ها و وسایل بالابر باید مجهز به شیطانک یا ضامن باشد تا مانع جدا شدن اتفاقی بار نگردد.

47-15) به هیچ‌وجه نباید اجازه داد که کارگران بر روی بار مورد حمل سوار شوند و یا برای جابجا شدن از وسایل بالابر بدون سبب مخصوص حمل افراد و کمر بند ایمنی استفاده نمایند.

47-16) در هنگام باد و بارندگی شدید، باید از کار کردن با دستگاه‌های بالابر خودداری شود.

17-47) از روی معابر و فضاهای عمومی مجاور کارگاه ساختمانی نباید هیچ باری به وسیله دستگاه‌های بالابر عبور داده شود و چنانچه انجام این کار اجتناب‌ناپذیر باشد، باید این معابر و فضاها با استفاده از وسایل مناسب محصور، محدود و یا مسدود گردیده و هم چنین علائم هشداردهنده مؤثر از قبیل تابلوها، پرچم‌های مخصوص یا چراغ‌های چشمک‌زن به کار برده شود.

18-47) در صورتی که هنوز بتن سقف به مقاومت مناسب نرسیده است می‌بایستی تعداد شمع‌های زیر سقف، در محدوده‌ی زیر دستگاه بالابر را افزایش داده و از کارکرد صحیح آن‌ها اطمینان حاصل نمود. در سقف‌ها از قرار دادن مستقیم بالابر بر روی قسمت‌های سست خودداری شده و سعی شود تا پایه‌ها بر روی تیرهای اصلی و باربر ساختمان قرار گیرد.

19-47) به منظور جلوگیری از سقوط دستگاه بالابر در هنگام بالا بردن مصالح، باید از وزنه‌هایی مخصوص روی پایه دستگاه بالابر استفاده نمود و از بستن پایه دستگاه با سیم و کابل به سقف به عنوان تنها مهار دستگاه خودداری نمود.

48. در پایان کار روزانه، قسمت‌های در دست احداث نباید در شرایط ناپایداری که در برابر فشار باد یا ارتعاشات آسیب‌پذیر باشند، رها گردند.

49. نکات قابل توجه در استفاده از نردبان:

1-49) پله‌ای نردبان فلزی باید عاج دار باشد تا از لغزش پا بر روی آن پیشگیری به عمل آید.

2-49) پله‌ها و پایه‌های نرده بان باید از موارد روغنی و لغزنده عاری باشد.

3-49) از افزودن ارتفاع نردبان به وسیله قرار دادن جعبه یا بشکه یا نظایر آن در زیر پایه‌های نردبان باید خودداری به عمل آید.

4-49) دو نردبان کوتاه نباید به هم متصل و به جای نردبان بلند به کار برده شوند.

5-49) در هنگام استقرار نردبان باید فاصله بین پایه نردبان تا پای دیوار تقریباً در حدود یک چهارم طول نردبان اختیار شود.

50. هر بخشی از جایگاه کار که ارتفاع آن بیش از 120 سانتی متر باشد باید دارای جان‌پناه با شرایط زیر باشد:

1-50) حفاظ از جنس مرغوب و مناسب و دارای استحکام کافی باشد.

2-50) نرده بالایی بین 90 تا 110 سانتی متر بالای سطح جایگاه قرار گیرد.

3-50) برای جلوگیری از سر خوردن کارگران یا افتادن مصالح و ابزار از روی جایگاه، پاختور در لبه باز جایگاه به بلندی 15 سانتی متر نصب شود.

4-50) نرده میانی میان پاخور و نرده بالایی نصب شود.

51. چاه ارت باید مطابق نقشه‌ها و توسط مجری ذیصلاح اجرا گردد و به نکات زیر توجه شود:

51-1) در حالتی که دکل روی ساختمان قرار داشته باشد سیم میله برق گیر نبایستی از داخل ساختمان برده شود بلکه باید خارج از ساختمان سیم کشیده شود و همین طور مسیر عبوری سیم ارت به داخل ساختمان تا شینه ورودی ساختمان باید عایق دار باشد.

52-2) در پای دکل توسط بست ، سیم میله برق گیر به یکی از پایه های دکل خیلی محکم متصل شود و تا بالای دکل به میله برق گیر متصل گردد. لازم به ذکر است مسیر میله برق گیر از کابل هایی که به آنتن ها می روند باید جدا باشد.

53. پخت قیر و آسفالت در کارگاه های ساختمانی باید با رعایت موارد زیر انجام شود :

53-1) بشکه و دیگ های پخت قیر و آسفالت در موقع استفاده باید در جای خود محکم شده باشند ، به طوری که در حین کار هیچ خطری متوجه افراد نشود .

53-2) دیگ های پخت قیر و آسفالت در موقع استفاده باید در خارج از ساختمان و در فضای باز قرار داده شوند . قرار دادن آن ها در معابر عمومی ممنوع می باشد مگر با رعایت کلیه موارد ایمنی ، بهداشت کار و محیط زیست و کسب اجازه از مرجع رسمی ساختمان .

53-3) در موقع کار با دیگ های پخت قیر و آسفالت باید وسایل اطفاء حریق مناسب در دسترس باشد .

53-4) شیلنگ مشعل هایی که جهت پخت قیر و آسفالت و نصب ایزوگام به کار می رود باید مورد بازدید قرار گرفته و محل اتصال آن به مخزن و مشعل با بست به طور محکم مهار شده باشد .

53-5) ظروف محتوی قیر داغ ، نباید در محوطه بسته نگهداری شود ، مگر آنکه قسمتی از محوطه باز باشد و عمل تهویه به طور کامل و کافی انجام گیرد .

53-6) کارگرانی که به گرم کردن قیر ، پخت ، حمل و پخش قیر اشتغال دارند باید به دستکش و ساعت بند حفاظتی مجهز باشند . بالا بردن آسفالت یا قیر داغ توسط کارگران از نردبان ممنوع است .

53-7) برای گرم کردن بشکه های محتوی قیر جامد باید ترتیبی اتخاذ گردد که ابتدا قسمت فوقانی قیر در ظرف ذوب شود و از حرارت دادن و تابش شعله به قسمت های زیرین ظرف قیر در ابتدای کار جلوگیری به عمل آید .

53-8) هنگام حرارت دادن بشکه قیر ، باید درب آن کاملاً باز باشد ، بعلاوه درپوش کاملاً مناسب و محفوظ و دسته داری باید در دسترس باشد تا در صورت آتش گرفتن و شعله کشیدن قیر بتوان فوراً با قرار دادن آن ، نسبت به خفه کردن آتش اقدام نمود .

53-9) سطل های مخصوص حمل قیر و آسفالت داغ ، علاوه بر دسته اصلی ، باید دارای دسته کوچکی در قسمت تحتانی باشند تا عمل تخلیه آن ها به راحتی انجام شود .

53-10) کارگران پخت قیر و آسفالت پس از پایان کار ، مجاز به پاک سازی لباسی که بر تن دارند با مواد قابل اشتعال از قبیل بنزین نمی باشند . در اینگونه موارد باید ابتدا لباس خود را از تن خارج و سپس در محل مناسب نسبت به نظافت و پاک سازی آن با مواد بی خطر مناسب اقدام گردد.

54. منطقه خطر در اطراف ساختمان در حال احداث باید کاملاً محصور و علامات خطر و هشداردهنده نصب گردد و از ورود افراد غیرمسئول به منطقه محصورشده جلوگیری به عمل آید.

55. به هیچ عنوان از سنگ ساب خورده در کف فضاها استفاده نگردد .

56. تحت هیچ عنوان لوله خرطومی جهت لوله کشی برق استفاده نگردد.

57. پیمانکار موظف است ایام و ساعات کاری کارگاه را رعایت نموده و ترتیبی اتخاذ نماید تا سر و صدای اجرای عملیات باعث مزاحمت همسایگان نگردد . در صورت نیاز به اضافه کاری با کسب مجوز از شهرداری ، مجاز خواهد بود.

58. در صورتی که تغییر مشخصات اجرایی یا مصالح نازک کاری ، نماسازی ، کف سازی طبقات و حجم مخزن ذخیره موجب تغییر وزن و بارهای وارد بر سازه گردد، لازم است نقشه های چون ساخت با تأیید طراح سازه ارائه گردد.

نام مهندس ناظر

امضا مهندس ناظر

در مورخه اصل دستور کار فوق
به اینجانب ابلاغ و تفهیم
گردید و متعهد به اجرا می گردم.
مهر و امضاء
تاریخ